



Рис. 2. Визначення точки беззбитковості

Застосування методів маржинального аналізу дозволить спрогнозувати обсяг реалізації, який забезпечить отримання прибутку.

Література

1. Козаченко Т.В., Погорелов Ю.С., Хлапюнов Л.Ю., Макухін Н.А. Управління затратами підприємства. – Монографія. – Київ: Лібра, 2007.- 320с.
2. Стратегічний аналіз: навчальний посібник / Г.М. Давидов, В.М.Малахова, О.А.Магопець та ін.- К.: Знання, 2011.-389с. (Вища освіта XXI століття).

Волченко А.С., Катюжанська Л.Ю., студ. гр. ЕП-13 ск
Науковий керівник: к.е.н., ст. викл. Бугайова М.В.
 Кіровоградський національний технічний університет

РЕЗЕРВИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Основу стійкого економічного зростання спроможний забезпечити інноваційний розвиток України, який сприяє поступовому наближенню життєвого рівня нашої країни до економічно розвинених країн. Таким чином, визначається його роль та місце у забезпеченні стратегічних завдань і інтересів держави. .

Недостатні темпи інноваційної діяльності підприємств пояснюється нестачею коштів і ресурсів для впровадження нововведень, слабкою зацікавленістю виробників у впровадженні нових розробок, руйнування виробничого апарату в промисловості і в інших галузях економіки, що стало причиною зупинки і закриття багатьох підприємств. Тому питання виявлення резервів інноваційного розвитку промислових підприємств України є актуальним для дослідження.

Дослідженню інноваційного розвитку і впровадженню технологічних парків присвячені праці вітчизняних та зарубіжних вчених як: Шумпетер Й., Фальцман В., Глазьев С.Ю., Геєць В.М., Семіноженко В.П., Гальчинський А.С., Черваньов Д.М., Гринев В.Ф., Крупка М.І. та інші .

Мета дослідження - це визначення основних проблем інноваційного розвитку в Україні та виявлення резервів активізації інноваційного розвитку.

Інновація, нововведення, інноваційна діяльність та інноваційна політика – це нові категорії, які з'явилися в економічному розвитку нашої країни на етапі формування ринкових відносин. Цих категорій не було у вітчизняній економічній теорії та практиці кількох останніх десятиріч. В радянській економічній науці в цей період проблематику нововведень розробляли лише в межах досліджень науково-технічного прогресу (НТП) [1].

Інновація особливо у промисловості, є одним з суттєвих елементів відновлення економіки. Інновація потребує використання цілого комплексу науково-технічних та промислових факторів, які визначають ринкове середовище, що треба розглядати з точки зору їх впливу на економіку, політику, культуру та

інші сторони життя суспільства. Як відомо, промислова інновація бере свій початок з ідеї, проходячи такі фази, як дослідження, розробки та створення нових зразків продукції, технологій чи послуг.

На підставі нашого дослідження, вважаємо, що Україна має достатньо високий природний ресурсний потенціал (який ще й досі залишається одним з найвищих у світі), який може забезпечити її економіці перехід на інноваційний шлях розвитку. Проте Україна значно поступається економічно розвиненим країнам за ефективністю та рівнем використання основних факторів виробництва. Так, у порівнянні з Францією ми відстаємо за рівнем використання сільськогосподарських земель – у 10-12 разів; трудових ресурсів – у 7-15 разів; основного капіталу – в 2-3 раз; наукового потенціалу – більш ніж у 20 разів [2, с.7].

Основою Інноваційного розвитку промисловості слід вважати нормативно-правове забезпечення. Прийнято Закони України «Про інвестиційну діяльність» (від 18.09.1991 р. №1560-ХІІ), «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків» (від 16.07.1999 р. №991- ХІН), «Про інноваційну діяльність» (від 04.07.2002 р. №40 –ГУ), «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» (від 16.01.2003 р. №433 – ГУ), низку законів про захист прав інтелектуальної власності. Закон України «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків» є єдиним діючим механізмом інноваційної політики держави. На сьогодні створено 8 технологічних парків у Києві, Харкові, Донецьку, а реально працюють лише чотири. Слід також зазначити, що їхня діяльність потребує серйозної підтримки та подальшого розвитку.

Зазначимо, що за останні 20 років Україна значно втратила свій інноваційний потенціал і відстала від країн Східної Європи: в 1990 році часта підприємств, що займаються розробкою і впровадженням нової або вдосконаленої продукції, становила 60-70%, а до 2005 року вона скоротилася до 15% порівняно із 70% у розвинених країнах і з 30% - у Польщі. Відповідно до звіту про глобальну конкурентоспроможність Всесвітнього Економічного Форуму Україна займає 93-є місце з технологічної готовності економіки і 65-е з інновацій у рейтингу 131 держави [3]. Отже навіть за наявності певної інноваційної діяльності її практичний результат обмежений.

Частка застарілого устаткування в окремих галузях промисловості становить 60-70%. Нажаль вітчизняне машинобудування не забезпечує належних темпів оновлення належних засобів. У промисловості також домінують відсталі технології, що призводить до невиправдано високого споживання матеріалів та енергоресурсів, яке є у 4-5 разів вищим ніж у європейських країнах.

Динаміка впровадження інновацій промислових підприємств наведена у таблиці 1.

Таблиця 1

Впровадження інновацій на промислових підприємствах в Україні

Роки	Питома вага підприємств, що впроваджували інновації	Впроваджено нових технологічних процесів	У т.ч. маловідходні, ресурсозберігаючі	Освоєно виробництво інноваційних видів продукції, найменувань	З них нові види техніки	Питома вага реалізованої інноваційної продукції в обсязі промислової
2008	10,8	1647	680	2446	758	5,9
2009	10,7	1893	753	2685	641	4,8
2010	11,5	2043	479	2408	663	3,8
2011	125,8	2510	517	3238	897	3,8

На основі викладеного дослідження, вважаємо вихід з кризового стану та переорієнтацію на сталий розвиток лише за можливості реалізації широкомасштабних інноваційних проектів. Крім того, необхідно збільшити витрати на технологічні інновації на промислових підприємствах, що сприятиме вдосконаленню технологічного процесу, економії ресурсів, відповідності екологічним нормам, а отже, конкурентоспроможності за рахунок поліпшення якості продукції, зниження її собівартості, розширення номенклатури та асортименту продукції, що випускатиметься.

Література

1. Статистика науки и инноваций. Краткий терминологический словарь./ Под ред. Л.М. Гокберга. – М.: Центр исследований и статистики науки, 1996.
2. Стадник В.В. Системне забезпечення інноваційного розвитку підприємницьких структур : монографія / В.В. Стадник.- Хмельницький : ХНУ, 2009.-271с.
3. Сучасний стан та перспективи інноваційного розвитку промислових підприємств [Електронний ресурс]. - Режим доступу:<http://11021.ucoz.ru/news/2011-06-12-2>